

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **JUDr. Libuše Chudíková**, soudkyně Krajského soudu v Plzni, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 48/2023 - 7,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví specifikované usnesení, jímž Městský soud v Praze podle § 46 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, prostřednictvím které se domáhal ochrany před zásahem do svých osobnostních práv (a porušení principu rovného zacházení) žalovanou a požadoval, aby správní soud uložil žalované povinnost zaplatit stěžovateli částku ve výši 660 000 Kč z titulu náhrady újmy na zdraví. Podle městského soudu se tak nejednalo o nárok, o němž by byly oprávněny rozhodovat správní soudy, nýbrž soudy v rámci občanského soudního řízení.

[2] Poté, co byl výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2023, č. j. 3 As 143/2023 - 8, stěžovatelův návrh na osvobození od soudních poplatků z důvodu zjevné bezúspěšnosti návrhu ve věci samé zamítnut, byl stěžovatel výrokem III. téhož usnesení vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 7. 2023. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet následujícího dne (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a marně uplynula v pondělí dne 24. 7. 2023 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek neuhradil.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož

zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. července 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu